ära, ja mölder pannud
weski seisu keerandukse lukku ning läinud
heidnud tuppa magama. –
Ommikul töusnud üles
läinud weskisse aga leidnud
paar kotti wilja waia olem
; ja arwanud kohe heile öh=
=tuse jahwataia peale; – –
Wöib olla ootas pisut siin
metsas kunni mina
magama läksin, siis tuli
jawarastas wilja ära, mötlend
mölder; rakkentannud
hobuse wangri ette ja
söitnud sinna poole, kus

se heile öhtune jahwatamas
käija mees elas. — Aga
seaduse järel ei wöi üksi=
=päine minna näisugust
asja taga aiama; siis tuli
meile ja rääkis oma lugu
ära; ning palus mind omale
abiks tulla. — Mina olin
sel aial külakupjas. –
Läksime seltsis sinna
peresse kus se mees elas; –
Tuba eemalt nääme, mees
istub latsaperselli (pällupeal) maapeal
maas ja noppib kardulid. –
– Meie läksime juure;